

oznanilo

Bodimo hvaležni
 za vsak dih,
 ki nam ga podarja
 dobri Bog.
 Zahvalimo se
 za pot našega življenja,
 saj je zemlja polna
 Gospodove dobrote.
 Hvala ti, dobri Bog,
 tudi za vse težke
 resnice življenja,
 ki nam še bolj
 pokažejo pravo pot.
 Saj si le ti prava pot,
 resnica in življenje.
 Amen.

7. velikonočna nedelja

leto XI / 2010-20
 24. maj 2020

LJUBITI BOGA Jn 14,15–21
 Jezus kar dvakrat poudarja: »Če me ljubite, boste spolnjevali moje zapovedi« in »Kdor ima moje zapovedi in jih spolnjuje, me ljubi«. Po domače bi rekli: ljubezen do Boga je treba pokazati z dejanji. Tudi starši se ne zadovoljijo s tem, da jim otroci z besedami ponavljajo: »Rad te imam.« Če ne upoštevajo njihovih želja in ukazov, njihova ljubezen nima nobene življenjske vrednosti. Preskusni kamen naše ljubezni do Boga, kar je dejansko naša vera, je uresničevanje Jezusove največje zapovedi. V njej je povzet dekalog ali deset Božjih zapovedi, ki urejajo človekov odnos do Boga, Stvarnika in Očeta, in do soljudi, ki so zaradi skupnega Očeta naši pravi bratje in sestre. V obe smeri ima ta »največja zapoved« enako težo. Pobožen ljudomrznež je od Boga bolj oddaljen kot pa tisti, ki zna ustvarjati prisrčne medčloveške odnose, čeprav Boga z jezikom ne priznava. Pomembno se je odpreti delovanju Svetega



Duha, kot so se novokrščenci iz Samarije, ki smo jih lahko srečali v današnjem prvem berilu. Jezus obljublja apostolom in vsem svojim učencem Duha resnice. To je tista oživljajoča moč, ki v nas, če mu ne postavljamo ovir, rodi sadove krščanskega življenja, življenja po Božjih zapovedih. Apostol Pavel v svojem pismu Galačanom našteva za življenje silno dragocene »sadove Duha: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladovanje«. Roditi te sadove pomeni »imeti Jezusove zapovedi in jih spolnjevati«. Ali z drugimi besedami – ljubiti Boga. Naše krščanstvo se mora »učlovečiti«. To zahtevo je po pozornem branju evangelija spoznala in v odlokih Drugega vatikanskega cerkvenega zbora izrazila Cerkev na pragu tretjega krščanskega tisočletja. Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu se namreč začne z razglasom: »Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih, je hrkati tudi veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev.« Prošnja, s katero se obračamo k Bogu pri božični maši, velja za vse dni kristjanovega življenja: »Vsemogočni Bog, tvoja učlovečena Beseda nas je ob-
sijala z novo lučjo. Naj odseva v naših delih, kar se po veri sveti v naši duši.«



»Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas. Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel.« (Jn 14,20–21)

Nenavadna sreča

Nenavadno je. Sreča ne prihaja z bogastvom. Bogati ljudje so redko veseli ljudje. Nenavadno je. Sreča tudi ne pride, če delaš samo to, kar te veseli. Nihče ti ne more reči, kaj moraš delati, da boš v svojem enkratnem življenju srečen. Sreče ne merimo na metre. Sreča je za vsakega drugačna. Toda obstajajo poti, po katerih svojo srečo zagotovo zgrešiš. Se kdaj spomniš na dobrih starih deset Božjih zapovedi? Mogoče si že kdaj pomislil, da naj bi prav te zapovedi stale napoti tvoji sreči. Toda najlepši dnevi življenja so prav takrat, ko si v popolnem sozvočju z njimi,

ko imaš čisto vest, ko živiš v iskreni ljubezni.

Po: P. Bosmans,
Živi vsak dan

+ sestra Magdalena Gosar

Bog, Gospod, je sestro Magdaleno Gosar, frančiškanko Marijino misijonarko, 14. maja 2020, po dolgi bolezni, v 93. letu starosti, poklical k sebi. Sestra Magdalena je bila rojena 26. avgusta 1927 v Ljubljani kot šesta od osmih otrok. Že pri dvanajstih letih je odkrila misijonski poklic. Po maturi je želela vstopiti k frančiškankam Marijinim misijonarkam. Zaradi političnih razmer so sestre iz Slovenije odšle. Sestra Magdalena si je dvanajst let prizadevala, da bi dobila dovoljenje za potovanje v tujino in tako vstopila v samostan. Nadaljevala je s študijem in se zaposlila kot učiteljica. Leta 1959 je odšla v Francijo in vstopila v novicijate v Chatelets. Leta 1961 je naredila prve zaobljube. Leta 1963 je bila poslana na Dunaj, kjer je delala v domu za študentke. Večne zaobljube je naredila 15. decembra 1964 v samostanu Marijinega oznanjenja v Eichgrabnu. Od leta 1967 do 1972 je bila učiteljica novink. Izvoljena je bila potem za provincialko Avstrije, Madžarske in Nemčije. Zaradi zdravstvenih razlogov je morala leta 1977 od službe odstopiti. Zelo si je prizadevala za vrnitev sester frančiškank Marijinih misijonark v Slovenijo. Od leta 1978 je pomagala pri ustanovitvah skupnosti v Cerkljah na Gorenjskem, Mariboru, Lescah in ponovno v Ljubljani. Zavzeto je delala za nove duhovne poklice, bila katehistinja, predstojnica in odgovorna za prednovinke.



Zaradi bolezni in oslabelosti je bila leta 2005 ponovno poslana v samostan Marijinega oznanjenja v Eichgrabnu. S prevajanjem je s sestrami v Sloveniji ostala povezana. Ob zaprtju samostana v Eichgrabnu je s sestrami odšla na Dunaj. Kljub bolezni, trpljenju in bolečinam, je ohranjala navdušenje in zavzetost za misijon. Bila nam je zgled ljubezni in zvestobe Kristusu ter karizmi naše ustanoviteljice. V ljubezni in hvaležnosti mislimo nanjo v upanju na vstajenje!



Prva usluga, ki smo jo dolžni bližnjemu, je, da ga poslušamo. Kdor ne zna poslušati brata, prav kmalu ne bo znal več poslušati Boga. Tudi pred Bogom bo vedno govoril on.
(Dietrich Bonhöffer)

V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. (Jn 14,2)

Prava sreča, Gospod, da je v hiši tvojega Očeta veliko bivališč.

Tako lahko upam, da je eno tudi zame.

Zame, ki danes hodim za teboj in jutri ne.

In nikoli nimam časa, da bi ga posvetil drugim.

In ne prenašam nikogar, ki ne misli tako kot jaz.

Zame, ki sem nejevoljen zaradi priseljencev iz tretjega sveta
in mi ni mar za tiste, ki jim gre slabo.

Zame, ki grem v nedeljo k maši, če nimam kaj drugega početi.

In ne sodelujem v življenju župnijske skupnosti.

Zame, ki si pomagam s komolci do zelenega cilja
in spotikam tiste, ki me hočejo prehiteti.

Zame, ki sem navezan na denar,
dober vtis in to, kar govorijo ljudje.

Zame, ki imam rad samo tiste, ki imajo radi mene.

In včasih uporabim druge, kakor da so predmeti.

In nisem ne lačen ne žejen pravice in miru.

Prava sreča, Gospod,

da je v hiši tvojega Očeta veliko bivališč.

Eno tam bo tudi zame.

Zame, ki nimam ničesar, razen velike želje,
da bi bil takšen, kakršnega me ti želiš.



**Trdno verujte
v dobroto v svetu.**

**V srcu vsakega človeka
so čudoviti zakladi:
vaša naloga je,
da jih spravite na dan.**
(Raoul Follereau)

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Poslušajte me! Ko je bil George Washington v vaših letih, je bil najboljši učenec," je dejal učitelj. "Ko pa je bil v vaših, je bil že predsednik.

Nevrotik je tisti, ki gradi gradove v oblakih. Psihotik je tisti, ki tam živi. Psihoterapevt je tisti, ki pobira najemnino.

Kakšna je razlika med Red bullom in pol litra šnopsa? Red bull ti da krila, pol litra šnopsa pa pogon na vse štiri..